

[H. P. Johansen.]

kostet særlig af Tid og Penge paa at skaffe sig en særlig Uddannelse, bør have det Fortrin, de med Ret og Rimelighed kan forlange paa det Omraade. Hertil kommer, hvad der ogsaa blev nævnt af den ærede første Taler, at det er i Befolkningens Interesse, at man ikke kan skilte med en Uddannelse, som man ikke er i Besiddelse af. Men naar vi staar overfor et Lovforslag som det, vi arbejder med her, og især naar det drejer sig om et nyt Omraade, vil man altid blive stillet overfor Spørgsmaalet: Hvor skal Grænsen gaa, hvem skal beskyttes af Loven, og hvem skal ikke beskyttes af den? Hvis man ser paa Bemærkningerne til Lovforslaget, vil man se, at det Spørgsmaal har været drøftet under det Arbejde, der er gaaet forud for Fremsættelsen af Lovforslaget, og man vil se, at der har været Ønsker fremme fra en vis Side om at faa sat snævrere Grænser, end Lovforslaget sætter, med Hensyn til, hvem der kunde komme ind under Loven. Der har været Ønsker fremme om at kræve to Ting, for det første, at de paagældende havde bestaaet en offentlig kontroleret Prøve, og for det andet, at de paagældende havde faaet en ganske bestemt Uddannelse — jeg antager en Uddannelse, der er sket paa en af vore højere Læreanstalter. Men som man vil se, har den højtærede Minister ikke medtaget dette sidste Krav, som er rejst af det Udvalg, der har beskæftiget sig med Sagen. Jeg kan paa mit Partis Vegne anbefale det Synspunkt, der nu indeholdes i § 1. Det forekommer ogsaa mig, at de Mennesker, som privat har uddannet sig i alt Fald paa de Omraader, vi her er inde paa, bør ligestilles med dem, der f. Eks. har uddannet sig paa en af vore højere Læreanstalter, men i denne Forbindelse vilde jeg gerne fremsætte et Par Bemærkninger og stille et Spørgsmaal til den højtærede Minister angaaende Rækkevidden af det foreliggende Lovforslag.

Jeg henviser til, at i § 1, 1ste Stykke; staar der, at Statsministeren kan fastsætte Stillingsbenævnelsen, altsaa f. Eks. Benævnelsen Ingeniør, for den, der har bestaaet en af Staten anordnet offentlig kontroleret, afsluttende Prøve. Det er ikke ordret Citat, men det er, saa vidt jeg kan se, Indholdet af dette Stykke. Men læser man videre, ser

man, at der i 2det Stykke tilføjes, at der kan fastsættes samme Benævnelse for dem, som har bestaaet en anordnet Prøve, der maa ligestilles med de Prøver, der nævnes i 1ste Stykke. Nu er Spørgsmaalet: Hvor vidt rækker dette Stykke, hvem kan medtages i Henhold til § 1, 2det Stykke? Jeg vil gerne nævne her, at jeg opfatter disse Linier i 2det Stykke saaledes, at, for at tage et bestemt Eksempel, en Maskinarbejder, som har lært sit Fag, har staaet 4—5 Aar i Lære og har besøgt en udvidet teknisk Skole — jeg tror, det er tre Vintre, et saadant Kursus varer — samt aflagt den Prøve, som kræves, maa have Lov til at betegne sig som Ingeniør, ligesom det er sket i mange Tilfælde før. Eller at f. Eks. en Bygningshaandværker, der ligeledes har lært sit Fag og faaet en lignende teoretisk Uddannelse som den, jeg nævnte for et Øjeblik siden, maa have Lov til at betegne sig som Arkitekt. Altsaa, jeg har forstaaet Lovforslaget saaledes, og jeg har personlig den Opfattelse, at saaledes skal det være. Det forekommer mig, at mange af disse Folk, som har den Uddannelse, jeg nævnte, maa henregnes til vore dygtigste Ledere af de Virksomheder, hvori de arbejder, netop fordi de har lært deres Fag fra Grunden af. Jeg vil gerne spørge den højtærede Minister, om § 1, 2det Stykke, er saa rummeligt, som jeg nu har refereret det, altsaa om Haandværkere med en saadan Uddannelse som den, jeg har nævnt, kan finde Beskyttelse i denne Lov for deres Stillings Navn.

Ærede Medlemmer har maaske ligesom jeg bemærket, at man i Pressen har diskuteret dette Lovforslag, og at man har spurgt, om ikke Lovforslaget vilde føre for vidt, om det ikke vilde føre til, at alt for mange blev draget ind under det, og man har nævnt Lærerstillingen, Revisorstillingen, Stillingen som Landbrugskonsulent, Havebrugskonsulent o. s. v. Man har spurgt, om ikke ogsaa disse Borgere vilde komme og kræve Eneret til den Titel, som betegner deres Virksomhed. I og for sig skønner jeg, at Lovforslaget aabner Mulighed derfor, men det vil sikkert ikke faa nogen som helst praktisk Betydning, fordi de paagældende ganske sikkert ikke har nogen Interesse i at faa en saadan Ret. Jeg kunde, for at nævne et Eksempel, vanskeligt tænke mig, at Danmarks Lærerstand skulde have nogen som